

АРТ-ПЕДАГОГІКА В ПІДГОТОВЦІ МАЙБУТНІХ ВИКЛАДАЧІВ ВИЩОЇ ШКОЛИ

Буряк Л. Г.

Наукові керівники: Кайдалова Л. Г., Романовська О. О.
Національний фармацевтичний університет, Харків, Україна
lubaburak5@gmail.com

Актуальність. Останні радикальні зміни у вищій освіті в Україні вимагають формування нового змісту підготовки майбутніх викладачів вищих шкіл, що забезпечить необхідний рівень освіти, розвиток творчих навичок, самостійність, професійне мислення та динаміку прийняття рішень. Для сучасної психолого-педагогічної науки залишається пріоритетною проблемою пошук ефективних технологій, за допомогою яких можна оптимізувати освітні процеси особистості, формування системи цінностей та готовність до самореалізації в суспільстві. У цьому контексті особливого значення набувають сучасні мистецькі педагогічні напрямки, зокрема арт-терапія, естетотерапія, арт-педагогіка. Такі підходи в освіті у закладах вищої освіти спонукають до переосмислення організаційних форм навчально-виховного процесу у вищій школі з метою інтенсифікації впровадження мистецького компонента у розвиток сучасної особистості здобувача вищої освіти, так і того, хто буде здатним здійснювати цей процес – викладача.

Мета роботи. Мета роботи полягає у теоретичному аналізі джерел щодо розкриття сутності поняття арт-педагогіки та розкритті її значення в підготовці майбутніх викладачів вищої школи.

Матеріали та методи. Для досягнення мети та реалізації завдань було використано комплекс методів: теоретичні – аналіз, синтез, узагальнення, систематизація, порівняння для розкриття сутності та визначення базових понять арт-педагогіки.

Отримані результати. Аналіз наукових праць показав, що актуальні проблеми професійного розвитку майбутніх викладачів вищої школи постійно перебувають у центрі уваги провідних вітчизняних вчених. Зокрема, розробці філософських, теоретичних і методичних засад змісту професійної підготовки педагога особливу увагу у своїх працях приділяють В. Андрущенко, В. Бондар, С. Гончаренко, І. Зязюн, В. Кремень, Н. Ничкало, О. Пехота та ін; методологічні аспекти фахової підготовки майбутніх викладачів вищої школи досліджують Н. Бібік, О. Савченко, Л. Хомич, І. Шапошнікова та ін. Окреме місце у цій когорті посідають праці, спрямовані на вивчення ролі мистецтва у контексті культурологічних освітніх парадигм вищої школи.

Сутність артпедагогіки, яка на сьогодні перебуває в стані активного опрацювання, визначається авторами достатньо різнобічно. Аналіз наукових джерел, дозволив визначити, що артпедагогіка – особливий напрямок в педагогіці, за допомогою якого навчання, розвиток та виховання особистості здобувача освіти відбувається на основі мистецтва під час викладання будь-якої дисципліни. Ця галузь знань трактує безпосередню творчу взаємодію педагога та здобувачів освіти. Артпедагогіка сприяє формуванню бажання того, щоб навчання перейшло в самонавчання, виховання – в самовиховання, а розвиток – у безпосередній саморозвиток. Артпедагогіка (як дехто називає її мистецькою педагогікою) – це синтез двох галузей наукового знання (мистецтва та педагогіки), що забезпечують розробку теорії та практики педагогічного процесу творчого розвитку здобувачів освіти через мистецтво та творчу діяльність (музичну, образотворчу, художньо-мовленнєву, театралізовано-ігрову).

Отже, на думку провідних науковців, мистецька освіта як освітній напрям, а зокрема, арт-педагогіка передбачає організацію живого конструктивного об'єднання здобувачів освіти та викладачів у культурно-мистецькому просторі з метою виконання таких освітніх

завдань: 1. розвиток емоцій та сфери волі; 2. розвиток креативності як здатності творити та необхідності творчого самовираження; 3. психічна гігієна (підтримка емоційного та психічного стану здобувачів освіти - зменшення внутрішнього страху та агресії, оволодіння навичками емоційної саморегуляції за допомогою художньо-творчої діяльності тощо); 4. формування позитивної «Я-концепції», заснованої на самопізнанні та самоприйнятті; 5. забезпечення соціально-культурну адаптацію здобувачів освіти (оволодіння моделями поведінки відповідно до соціально прийнятних морально-етичних норм, формування культури спілкування та розвиток емпатичних навичок тощо); 6. гармонізація особистісного розвитку студентів у контексті триади "Природа - Я - Суспільство - Культура".

Висновки. Завдяки своєму міждисциплінарному характеру, арт-терапія може не лише надавати терапевтичний або коригуючий вплив на психофізичний стан людини, а й реалізовувати основні освітні функції. Навчання майбутніх викладачів вищої школи та реалізації освітнього потенціалу арт-педагогіки у власній професійній діяльності дозволить реалізувати основні цілі національної освіти, а саме: формування морально-етичної культури здобувачів освіти на основі загальнолюдських духовних цінностей та формування ефективна соціальна самореалізація; виховання їхньої емоційної культури та емоційної чутливості, що виявляється у проявах толерантності до поведінки в полікультурному просторі України та Європейської інтеграції, що дає можливість приєднання України до Європейського полікультурного простору.

ВИКОРИСТАННЯ ДИСТАНЦІЙНИХ ТЕХНОЛОГІЙ НАВЧАННЯ ПРИ ПІДГОТОВЦІ МАЙБУТНІХ ФАХІВЦІВ У ЗВО

Забашта Ю. А.

Науковий керівник: Романовська О. О.

Національний фармацевтичний університет, Харків, Україна

elena_mail2004@ukr.net

Актуальність. Дистанційне навчання - це сукупність інформаційних і педагогічних технологій цілеспрямованого та організованого процесу синхронної та асинхронної інтерактивної взаємодії викладачів і студентів та із засобами навчання, інваріантного до їхнього розташування у просторі і часі, що реалізується в специфічній дидактичній системі. Тобто це освіта, яка реалізована за допомогою дистанційного навчання. Велика сукупність методів та засобів навчання й адміністрування навчальних процедур допомагає нам у проведенні навчального процесу на відстані, на основі використання сучасних інформаційних і телекомунікаційних технологій.

Мета роботи. Визначити доцільність використання дистанційних технологій навчання в сучасних умовах та нову роль викладача в таких умовах роботи.

Матеріали та методи. Опитування здобувачів вищої освіти з метою дослідження доцільності використання дистанційного навчання, опитування викладачів з метою виявлення мінусів та плюсів їх роботи під час дистанційного навчання, аналіз літератури за темою дослідження.

Отриманні результати. Принцип дистанційного навчання виражається в якості початкового освітнього цензу, Актуальнісних контрольних заходів, тощо. Це не знижує навчання, але вимагає додаткових зусиль з боку освітніх установ дистанційного навчання при подальшому індивідуальному навчанні студентів.